

LEISHMANIA

Què és?

La Leishmaniosi és una malaltia del sistema immunitari provocada per un paràsit hemàtic (que es troba en la sang de l'animal) anomenat *Leishmania infantum*, que afecta als gossos de qualsevol raça i edat.

Com es transmet?

Aquest paràsit es transmet a través de la picada/mossegada d'un insecte dípter anomenat *Phlebotomus*, que actua sobretot als vespres i matinades de març fins a octubre a partir d'una temperatura de 15°C en absència de pluges i vents i que quan pica a un gos parasitat, ingereix el paràsit, i després d'un cicle per reproduir-se dins del mosquit, el paràsit pot ser injectat a un altre gos a través d'una nova picada.

També han estat descrites altres vies de contagi com ara la transplacentària (de la mare infectada als seus cadells) la venèria (a través de la còpula) i per transfusions de sang contaminada.

Què fa?

El període d'incubació de la malaltia fins que apareixen els primers símptomes pot variar des de 3 mesos fins a 7 anys.

En zones endèmiques com la nostra fins a un 50% dels gossos poden estar infectats encara que no manifestin cap símptoma de la malaltia. Dels animals infectats una part serà seropositiva i d'aquests només alguns desenvoluparan la malaltia.

El paràsit de la *leishmania* pot tenir molts efectes a l'organisme del nostre gos. Pot provocar debilitat, anorèxia, pèrdua de pes, atrofia muscular, vasculitis (inflamació dels vasos sanguinis), problemes de pell, sobrecreixement de les ungles, problemes oculars, coixeres, problemes digestius, epistaxis (sang pel nas) i fins i tot (i el més greu) problemes a òrgans vitals com el fetge o el ronyó (insuficiència renal).

Un cop s'hagi diagnosticat la leishmaniosi al nostre gos, cal realitzar analítiques periòdicament (s'aconsella cada 6 mesos) per vigilar l'evolució de la malaltia i per intentar prevenir o reduir al màxim aquests efectes.

Com es tracta?

Per desgràcia no existeix cap medicació capaç d'eradicar del tot el paràsit de l'organisme.

El tractament que s'aplica actualment va destinat a controlar el nombre de paràsits que circulen per la sang del nostre animal, per evitar que danyin els òrgans vitals, i quan s'escau, per controlar els problemes que la *leishmania* pugui haver provocat ja.

Existeixen varis tipus de fàrmacs que ens ajuden a controlar la *leishmania*, que donarem en dosis i pautes diferents segons l'estat de salut del nostre animal. Si en els controls semestrats es detecta qualsevol empitjorament caldrà tornar a tractar segons ens indiqui el veterinari.

Els fàrmacs són bastant eficaços en el control de la malaltia però la resposta és individual segons cada animal degut a diferents factors, com: nivell de paràsit en sang a l'hora del diagnòstic, estat dels òrgans vitals, resposta immunològica pròpia de cada gos, precocitat en el diagnòstic...

Si no es segueixen les pautes que ens indica el veterinari, és molt fàcil que la malaltia avanci i empitjori fins al punt de provocar la mort al nostre animal.

Pot contagiar-se a les persones?

La Leishmania és una zoonosi indirecte. El que vol dir és que no es transmet directament del gos malalt a la persona, sinó que és necessari que el mosquit també actuï de vector. Però el sistema immune de les persones, a diferència del dels gossos, és capaç d'eliminar el paràsit per si sol, és a dir que no patirem la malaltia a no ser que el nostre sistema immune no funcioni. Per exemple són persones de risc, persones amb SIDA, esplenectomitzades (que els han extirpat la melsa), o que estan rebent quimioteràpia/radioteràpia, així com algunes persones molt velles o nadons amb sistema immune deficient.

QUÈ ES POT FER PER PREVENIR EL CONTAGI?

En quan a evitar les picades del mosquit podem tenir varies precaucions:

- Per una banda, si ens fixem en els hàbits del vector (mosquit transmissor): generalment són mosquits crepusculars (piquen quan surt i quan es pon el sol) i són exteriors (no entren dins de casa), de manera que si evitem deixar el gos a l'exterior o treure'l a passejar a aquestes hores, disminuïrem el risc de contagi.
- Per altra banda, existeix un collar antiparasitari que inclou un repel·lent per a mosquits. El repel·lent fa que el mosquit s'acosti menys a l'animal que porta el collar. Aquest **collar és el "SCALIBOR" de la marca "Intervet"**. Altres productes no han demostrat una eficàcia prou bona en la protecció contra aquests mosquits.
- També podem fer servir les **pipetes antiparasitàries "ADVANTIX" de la marca "Bayer"** que el protegeixen contra puces, paparres i mosquit.

Avui dia tenim dues possibilitats per prevenir la malaltia de les nostres mascotes:

1. **La vacuna "CANILEISH"**. Com la resta de vacunes no impedeix que l'animal s'infecti, el que fa és ajudar-lo a combatre el paràsit per evitar que li provoqui la malaltia. La vacuna només es pot utilitzar en animals majors de 6 mesos que estiguin sans i correctament desparasitats. Abans de la primera dosi s'ha de fer un test de sang per comprovar que l'animal és seronegatiu i si és així a llavors es comença la pauta de vacunació que consta de 3 dosis separades

entre si 3 setmanes;després s'haurà de revacunar cada 12 mesos per mantenir la immunitat. Si passen més de dos mesos de la data prevista de revacunació anual caldria tornar a començar des del principi (test + 3 dosis). S'ha de tenir em compte que la vacuna no comença a protegir eficaçmenbt al nostre animals fins a 30 dies posteriors a la tercera dosi. Aquesta vacuna juntament amb les mesures preventives per evitar la picada aconseguixen pràcticament el 100% d'eficàcia.

2. El xarop "LEISGUARD".A base de domperidona (5mg/ml) se administra directament a la boca o barrejat amb el menjar un cop al dia durant 30 dies seguits a la dosi de 1ml/10kg de pes , comença a protegir al nostre gos a partir del cinquè dia i la seva protecció dura 4 mesos. Aquest medicament també serveix com a tractament dels animals ja malalts durant les primeres fases de la malaltia.

Tant la vacuna CANILEISH com el xarop LEISGUARD són compatibles entre sí i de fet es recomana combinar les seves accions potenciadores de la immunitat cel·lular de la nostra mascota per tal de donar-li la màxima protecció possible.

Recomanem començar una tanda de 30 dies amb Leisguard tot just el mateix dia que es comença amb la primera dosi de la vacuna canileish.

Esperem que aquesta informació us hagi resolt els dubtes que puguéssiu tenir respecte aquest tema. Si teniu qualsevol altre pregunta no dubteu a fer-nos-ho saber, us atendrem encantats.

**L'equip de veterinaris d' ANIMALIA
animalia@animalia.cat**